

maa bestemt afvise det Synspunkt, at der indenfor Statsbaneledelsen eller hos mig skulde gøre sig nogen som helst Tendens gældende i Retning af mere at favorisere de højststillede og vellønnede Embedsmænd end de daarligst stillede Tjenestemænd ved Statsbanerne. Det ærede Medlem har ment, at han ved at rejse denne Sag her, uagtet han ikke har kunnet finde Tilslutning til den fra Finansudvalgets øvrige Medlemmer, dog vilde kunne konstatere, at Rigsdagen er enig med ham og altsaa uenig med mig. Hvis det var Tilfældet, saa vilde Sagen jo faa en meget kritisk og alvorlig Karakter. Jeg skal anmode Rigsdagen om at stemme imod det ærede Medlems Forslag om at henvise dette Andragende til Ministeren for offentlige Arbejder, og jeg imødeser med Interesse Udfaldet af denne Afstemning.

L. Rasmussen (Vejle Amts 1ste Valgkreds): Det er rigtigt, som den højtærede Minister meddelte, at det paagældende Kontorbud fik at vide, da han blev ansat, at han ikke kunde medtage den Anciennet, han havde som Depotarbejder. Derimod meddelte man ham, at det Tab, han vilde lide, hvis han blev Kontorbud i Stedet for Depotarbejder, vilde man godtgøre ham, og man begyndte med at godtgøre ham det med 120 Kr. aarlig. Andragendet gaar nu principalt ud paa, at man vil vedblive dermed, saa længe han som Kontorbud har mindre, end han vilde have haft, om han havde fortsat som Depotarbejder i en lavere lønnet Stilling. Hvis han endnu i Dag havde været Depotarbejder, vilde hans Lønning være højere end den, han nu oppebærer. Nu siger den højtærede Minister, at Ansættelsen fandt Sted til hans personlige Tilfredshed. Jeg tror, at da Kontorchefen i Undervisningsministeriet fik sin kongelige Udnævnelse, var han heller ikke utilfreds og vilde maaske heller ikke have været utilfreds, selv om han havde lidt Tab derved. Hvis man derfor sagde til ham: Hvis du ikke vil finde dig i at lide dette Tab, maa du gaa tilbage til din gamle Stilling, saa vilde Følgen deraf blive, at man aldrig kunde foretage nogen Oprykning. Denne Depotarbejder havde, saa vidt jeg ved, været beskæftiget med at pudse Maskiner og Lokomotiver og fungerede saa i 12 Aar som Kontorbud, og saa siger man til ham: Hvis du ikke vil nøjes med den mindre Lønning som Kontorbud, saa kan du gaa tilbage til at pudse Maskiner. Jeg

synes ikke, den højtærede Minister skulde staa her og sige, at det er en Velvillie, man viser denne Mand. Naar den højtærede Minister siger, at jeg ikke behøvede at gøre Skaar i den paagældendes Tilfredshed, stiller han Forholdet paa Hovedet. Det er ikke mig, der har indsendt Andragendet, det er Manden selv, der, da Administrationen nægtede at gaa ind paa et rimeligt Krav fra hans Side, har henvendt sig til sin Organisation og anmodet den om at tage Affære, og nu taler jeg hans Sag her. Derigennem tror jeg ikke, jeg øger hans Utilfredshed.

Den højtærede Minister sagde, at han var imod, at man foretog Forandringer i administrative Afgørelser. Saa maa Ministeren være imod, at man overhovedet modtager Andragender her i Rigsdagen, for det, vi har foretaget gennem alle 6 Afstemninger i Dag, er netop at foretage Ændringer i administrative Afgørelser. Der er nogle Ministre, der fortæller, at de gerne vil have Rigsdagens Tilslutning til at foretage Afbølgelser i administrative Afgørelser. Da vi havde Lovforslaget om Statsbanernes nye Styrelsesform for, udtalte jeg min Ængstelse for, at vi skulde faa en enevældig Styrelse, og jeg tænkte paa, at det blev Generaldirektøren, der blev enevældig. Det viser sig nu, at det er Generalsekretæren. Jeg kan ikke finde, at det er en Helligbrøde af Rigsdagen at blande sig i administrative Afgørelser, naar det drejer sig om noget Statsbanerne vedrørende. Det er i Virkeligheden en Ret, Rigsdagen alle Dage har haft.

Ministeren mente, at jeg skulde have udtalt, at Statsbanerne ikke interesserede sig for de lavest lønnede Tjenestemænd. Det har jeg ikke udtalt mig om, men jeg har sagt, at naar Ministeriet stiller sig velvilligt med Hensyn til Anciennetetsberegning, er det altid Embedsmænd, det gælder. Med Hensyn til dem kan man stille sig paa den Maade, som jeg ønsker, man skal stille sig her. Her, hvor det drejer sig om, at en af de lavest lønnede kunde faa 1,000 Kr. mere, hvis han var vedblevet at være Depotarbejder, tager man en Stilling, som man ikke vilde have taget, hvis det havde drejet sig om en Embedsmand. Man ser det med Hensyn til Kontorchefen i Undervisningsministeriet. Man siger: Han bør ikke lide Tab i Indtægt, naar han forfremmes til en Stilling, som er højere i Lønning end den, han gaar fra.

Ministeren fraraader Folketinget at vedtage den af mig foreslaaede Indstilling,